

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 stycznia 2008 r.,
skargi M. W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 28 kwietnia 2006 r., sygn. akt II Ca (...),

wydanego w sprawie z powództwa M. W.

przeciwko M. S.

o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powód zarzucił naruszenie prawa materialnego – art. 498 i 481 k.c., naruszenie przepisów postępowania – art. 233 § 1, art. 316 § 1 w zw. z art. 224 § 1 oraz art. 316 k.p.c., naruszenie art. 32 Konstytucji i wniósł o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 kwietnia 2006 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c. podstawą skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Wskazane przez skarżącego art. 233 § 1, art. 316 § 1 w zw. z art. 224 § 1 oraz art. 316 k.p.c. wprost dotyczą ustaleń faktów i oceny dowodów. Również zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego w istocie zmierza

do podważenia ustaleń, dokonanych przez Sąd. Powód przedstawia własną wersję stanu faktycznego i konkluduje, że stanowisko Sądu drugiej instancji jest błędne.

Z tych przyczyn skargę należało odrzucić (art. 424⁴ zd. 2 w zw. z art. 424⁸ § 1 k.p.c., por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76).